

KARAMPANAKulturni list, za proučavanje
starina i potreba Kotora

Godina: rada i prosperiteta

KOTOR, 3 februara 1936

Broj: mlžerije

Dragi moji Kotorani i Bokelji!

Kako sam Vas preko „Glasa Boke“ avizala, evo sam Vam za festu arivala. Imala sam dosta muke, dok sam se iz onih „kadena“ izvukla, nego sreća je bila moja i Vaša što „luketa“ više nema. Odmah ću Vam se požaliti da ste me svi zaboravili i potpuno „bandonali“. Moje ferijade nemaju više nimalo piture, na fundamenti ploče su propale, a mačke i pijani svake por-karije činu, sve mi je skoro „krolalo“ samo što se još batoč nekako drži, a i njega bi mi mularija slomila da šjora Pave i Vide i ostali moj dobri komšiluk ne paze i djecu sramote.

Prvi djir što sam po gradu učinila odmak sam se infotala. Vidiela sam ja odavna da u palacu „cirkula“ ima biti neka velika promiena. Stala sam na piacū da bi vidila cirkula u facu; kad od jednom na perguo dolazi šjora Mici. Gledam je pa se čudim, a nekako mi se neda vjerovat da bi šjora Mici mogla za dvije godine avancati već cirkuo. Okrenem se i vidim Djenka na vrata kako se razgovara sa Lolom Vajnerom, Erminiom Mandelom i onim Jelavićem. Polako se primaknem i uvučem u onu kaniželicu što smrdi kao kod Njunja. Čujem ja kako se Djenko fali kako mu je u šjore Mici bio dobar objed. O, kapijo! Sjetih se ja odmah, tu smo dakle. Od Kapitanata postao je otel, a umjesto cirkula sad je šjora Mici. Pljunula sam od fote i čini mi se Mandelu na lum-brelu i pošla dalje. U butigu one udovice vidim šjoru Maru kupuje petrolje. Oni mali se kilavi da obali nekakvi kašun, a udovica šerijo kao prokurator piše po onoj debeloj knjizi. Na drugoj strani uz one skaline ide jedna šinjorina i učinilo mi se da joj ide krv iz usta, ali kad sam bolje pogledala vidila sam da je to od onog pustog crvenila. Na vratima stoji Luka i govori jednoj ženi da boljega džempera neće naći pa kako je volja. Djordje čisti laštre i fišća „Marijanu“. Tu sam stala, jer sam mislila da ću kroz prozor vidjeti moga Špirita kaligera, ali kad tamo vidim Toma kako grata jednu latu od masti. Bila bi ga još gledala, ali sam čula kako Bepo kašlje i sramoti onoga što mu je prodao nekakvu svijeću. Pogledam

Ситне вијести

— Пригодом Крсног имена нашег младог и симпатичног политичара нашли су се у његовој кући најеминентнији политичари овога краја, међу којима су упали у око један од главнокомандујућих Бокешке мр-нарице, и други вјечити путник од Новог до Котора г. Мутикаша. Зли језици причају, да се је тога дана г. Мутикаша из кукавичлука сакрио иза свећарева креденце, еда се неби срео са главнокомандујућим.

Na Tripundan kadio bih rado, Da se još ne bojim Mirka imenjaka, Pa sam zato admiralu kazo, Da ne mogu, jer još nemam fraka.

Hoћ je bila, kad je malog цара (iz novoga grada) Из тамног сокака испратила једна цура млада; И мангупи неки виђеше га; побоја се намах царске круне; Побоја се мали царе своје жене крупне

Nacionalni borac, političar davno U Pohorce stupi da ideju brani, Na putu mu stade mladja jedna sila, Ševrdalo jedno, al ma kakva bila. On se nje ne boji, jer se njojzi glava Davno, sjećate se, niz trg kotrljala

kroz koltrinu i vidim unutra onoga Tripa velikog sa Suda i onog drugog Tripa maloga sa telegrafa. Nisam htela sekavat jer su bili oko te svijeće zauzeti, a učinilo mi se ko da je oni veliki Tripo nešto kroz zube zabeštimao. Ima bit da se na svijeću opekao. Tu sam trefila na sina od Bepa kako izlazi iz kuće. Nebi ni to znala da se oženio, da nisam čula, kako su dvije gospodje iza kantuna rekla „questo ge ze la molie“. Bila bi možda bolje pogledala koje su to dvije gospodje bile, ali odjedanput čujem veliku galamu i beštimanje oca i matere. Ispred butige Pera kaligera, karaju se trojica. Pero i oni vojni sartur Dimitrije, a medju njima oni što ga zovu Mister. Vjerujte mi ufatio me strah i pošla sam drugom kaletom. Toni sartur šije nekome kaput, Jovo nešto šumprešaje, a Milo šije na makinu. Na drugu bandu barbier Ferdi metnuo

— Говоре сам држо кроз Боку читаву Просјечиво народ кроз Боку убаву Ја тражио нисам баш никакву славу Па добио нисам ни петог Саву

— За вријеме божићних ферија наш млади и агилни политичар бавио се у Београду и водио врло важне разговоре са бившим нашим премијером Бошком, и том приликом изразио му је своје дубоко жаљење што је из руке испустио кормило државног брода, премда нагласио је: много Вас више цијеним као опозиционара. Премијер га је љубазно потапкао по рамену, наполеонски се смијешчи, обехавши му маршалску палицу.

Надаље дознајемо, да је наш „маршал“ провео дуго времена у парламенту, водећи преговоре са разним политичким групама, тако да је и био заборавио на своју болесну ногу. — Још дознајемо да се још није дефинитивно одлучио: да ли десно, да ли лијево.

— Pitali Nika maloga, koji je, za njega najfatalniji dan — kad je uslijedila ona demisija — odgovorio je tužno.

Jedna ispravka

Nek se zna, da ja prošle godine nijesam išao po Istoku radi agitacije, već radi djevojke.

učo Mašo

očalin i čita neko libro, a brat mu Toni sa onim puljezom Mimom uvelike raspravljaju o fuzbalu, a na drugoj strani ispod kombinezona i džempera stoji oni Elegant i čita „Politiku“. Anka od bureka stoji na vrata prekrštenih ruka i poskakuje. Ili joj je zima ili joj je došlo. Neznam. Vidim sada nekakvu luminaciju. Pogledam ko je tu, a kad tamo vidim onoga barbiera i glumca Gračiju kako sjedi na polfronu i čita. Sigurno uči kakvu novu ulogu. Nisam ga htela sekavati, pa se okrenuh i vidim onoga velikog Bužančića kako suče brke i razgovara sa starim Bebićem o penšiji i nekakvim piturama što neće niko da kupuje, dolazi stari Djuš Prela pa im priča kako na marinu ima dosta pazara, nisam mogla čuti što su još razgovarali, jer su počeli lupati u onu butigu gdje je bio nekad pok. Sabo, oni što je prodavao salam i kobasice, pogledam što je tu

Javna licitacija

Jedna ovjeshnja ustanova raspisala je slijedeću licitaciju:

Dana 4 februara o. g. u 9 sati ujutro na Trgu Karampane daje se na licitaciju izvjesna количина хартије за савијање сланих сардела. Међу овом хартијом, скрећемо пажњу, налази се 1000 комада посљедњег броја „Бокешке зоре“, као и још велика количина остале нераспаковане карте.

Пошто за ову licitaciju влада нарочити интерес, то се licитанти моле, да се претходно пријаве уредништву „Karampane“ ради полагања кауције.

Kusulijeru Ivu Kotulici

„Zalud ti je srce mlado,
„Kad momačkoga nema maha,
„Ne može se bojak biti,
„Bez olova i bez praha itd.

Jedan prijateljski prijekor

I prijatelj: „Moj iskreni i najmiliji prijatelju, teško mi je žao na tebe — kao bivšeg vojvodu — što mi ne dodje kaditi, jer bi mi tvoje prisustvo kao iskrenog prijatelja bilo odveć drago, jer znaš, moj prijatelju, da te volim kao svoju dušu i da sam ja vjeda ostao onaj isti i dosljedni tvoj iskreni prijatelj, kao ono znaš prije pet godina, jer ne bih želio da me bar ostali svijet drugče razumije, a za tebe mi je lako“.

II. prijatelj: „Hvala ti moj mili i iskreni prijatelju na ljubeznom pozivu i riječima. Ja sam uvjeren da bi ti moje prisustvo bilo drago, ali znaš, da sam onoga dana morao na Savinu glavicu, kao ono i ti ljetos za Zlatna Praha. Molim te moj iskreni prijatelju

nemoj me voljeti kao svoju pleme-
nitu dušu, jer bi to odveć bilo.

У спомен 00!

I
Налазим се у сред града
Свим сусједам дајем јада
Поготово кад је лето
Свак ме грди, грди ето.

II
На далеко мирис ширим
По њему ме свако познаје
Пролазницим дах нестаје
Сватко каже страшно да је.

III
Потребан сам зајсто свима
Премда човјек главом клима
Непрестано грди мене
Стога мјеста да ме смјене.

IV
О томе се преговара
Ал се стално ништ не ствара
Нацрти се прешно раде
Новог лијепог да саграде.

V
Од тог бити неће ништа
Још ће проћи сто годишта
Докле споје крај са крајем
Још до тада бит ће граја.

VI
Да сам шткодљив ја увиђам
Ниткоме се баш не свиђам
Комарци се у ме лежу
По сусјеству они бјежу.

VII
Сусједам се стално дрема
Од комарца мира нема
Немирни су дању поћу
Из коже ће да искочу.

VIII
Мене брига зато није
Ја се слатко на то смијем
Помоћи се сам не могу
Јер сам давно ја без ногу.

GOLI VRH!

U nedjelju prije zore rane
Žure lovci put skaljarske strane,
A pred kuću gospodara Mata
Harna lovca još od prije rata;
Tripov motor od auta zubi,
Lavež pasa na daleko bruji;
Mato sjeda i družba ostala
Memo, Vacek do svog drugā Pavla.
Popeše se do vrh Ledenica
Hoće lovci da ulove zeca
Stigoše ti tamo u svanuće
Dok ko pozdrav jato im cvrkuće.
Izidjoše redom iz auta
Te slušaju komandu šjor Mata:
„To cvrkuću braćo jarebice
Lijevom stranom povri Ledenice,
Stoga Vacek s Pavlom pravcem gore
Ja ću s Memom polako na dolje;
Sto patrona spremite rezerve
Bit će lovā Božije mi vjere.“
Sluša Pavle presjednik lovaca
Stari strateg od Piperske strane
Straštan lovac i strjelac bez mane;
Sluša Vacek, pa se rukom maši
Hvata grlo svojoj dragoj flaši,
Dodajući Pavlu, Memu, Matu
Junacima u miru i ratu.
Kada svoje potkrijepiše tijelo
Komanduje naš šjor Mato smjelo:
„Otpuštajte rasne bize ljute
Gordon, Seter, Spantele i Zute
Te podjimo prema Vrh Golom.
Napred s kerom čuvenim Stambolom,
S Florom, Trefon i sa Kingom ljutim
i poznatim Stampičevim žutim
Primakući baš do na Vrh Goli.“
Smrtonosna paljba se zahori
Razliježe se s vihova planina
Do dua plaveg Jadrana dubina,
Piper Pavle puca, kolo vodi,
Baš u srce jareba pogodi.
Pade Jareb slomljenijeh krila
Orlu ravan — od četiri kila!

i vidim šušte štramace i torbice za djecu, gledam tabelu ali nisam mogla sve pročitati, jer ima dosta toga, tada me umalo nije obalio jedan kar pun petrolja i soli što su iznosili iz one butige gdje je bio šjor Bogo, pogledam ko je tu, odmah sam ga prepoznala, tu je oni Grgo iz Mula, kakvu ima butigu nisam arivala vidjeti jer je došao nekakvi kar od smeta pa sam utekla u portun od pok. Jozefa, tu sam stala dokle kar prodje, dolazim nekakvi sa bonetom pa me gleda i tuđeski upita „vas vinčizi pite“ aj k vrāgu beštijo ali me ne poznaješ? on se snebio pa me gleda, ja sam pošla van i pred butigom šjor Ante Marke neke žene gledaju robu, šjor Toni nešto arbanaški bruntula a Mato govori Dendi, pazi mi se znaš, nemoj da se obrukamo pred našom publikom, oću šjor oću, govori Denda i

ide dalje, u maloga Tripa Buđi čita Jugoslovenski, Kazimir piše drame a Tipb gleda u prozore „Vatdara“ gdje je nekakva ženska proširala lencule, tu sam čula poznati sopran naše Trifone gdje više Dare, Daré, ona je bila pošla sa nekim paketom i odmah se vratila kad je čula da je zovu, vidjela sam da imaju pošla pa je nisam htjela intrigavati, a bilo dosta svijeta, učinim nekoliko djira gore dolje, vidim dosta toga nova, vidim neke nove butige, i mnogo čuda što prije nije bilo, djiravajući gore dolje opazim i šjor Pava od komune, izgledao je nekako mamurno i nije me odmah poznao, kad sam mu prišla, ali kad je bolje oči otvorio toliko se obeselio da me zagrlio i vas sretan pita me ke nova moja Karampano? a ja mu govorim da sam baš pošla učiniti vizitu na općini da mi kažu šta ima novoga za

ove dvije godine, pa sam ga zamolila da ja ne cinim skale neka mi on izpriča, e, govori on, moja Karampano imao bih u puno toga pričati ali nemam vremena, nego da nečiniš skale i da ne sekaješ gospara Tona, ja ću ti sve reći koliko se mogu sjetiti, mi smo ti moja draga imali puno posla kupili smo od šjor Mate Elektriку i dajemo je ništa skuplje nego on što davao, uredili smo djardin, piturali one bankete na marini, uzeli nove škovaccine, popravili one rupe na rivi, promijenili 23 plbče na pijacu sv. Tripuna, onda kalali onu cijenu u banji i sada nije više voda onako vruća kao prije, pučiotima kupili smo kapute macakanih popravili tige na kuću, zahod ha obali piturali iznutra i izvanka a onaj u gradu popravili i sad prosto niiriše od čistoće. Nego to su samo sitnice. A čuj sada ovo drugo. Imamo

Objesi ga, preko ledja vinu
Te prezirno posmatra družinu.
Četvorica u lovu je bilo
Strašilo se samo ulovilo,
Planinci ga namjestili tamo
Da se brane tičurina samo.
Spustili se pred večer niz brda
Blizu kule Baja grada tvrda,
Auto ih sačekao „Škoda“
Te primio junake od roda
I kerove kolosalne rase
Izvežbane kod stada, kad pase.
Svi su lovci do zla boga ljuti
Ali zato veseo je „žuti“,
Jer lovcima štogod milo bilo,
Žutomie je dobro strašilo.
Očekujući lovce masa svjeta
Na obali govoreći šeta:
„Vala mesa što će biti sada
Mesarima posao će da strada.“
To naćuo „Milo Moje“ Mato
Pa se ljuti strahovito za to,
A krivo je Filipu i Tonu
Putar Gjuri, drugu, kompanjonu;
Medju njima o lovu se zbori,
Protestvuju, pošto nisu gori.
Putar Gjuro lovac od nišana
Ima lova i s bližijih strana:
Zeca, šljuku, čaglja s malo para
Na Trojici pred njime se stvara,
Pa sa lovom svom se domu žuri
Pred ostalim gordo se šepuri.
U toliko stigli lovci gradu,
Sve po hladu da ih ne poznadu
Sa „jarebom“ Pavle oko vrata,
Iza njega divan naš šjor Mata,
Vacek, Memo iz čuvene hajke
Otidjoše pravcu „Mile Majke“
Da naredi večeru od vola
I zaslade lovom sa „Vrh Gola“.
Pod Vrmcem 1935 g.

Fala Bogu da odlazim za Štbenik, prije one
proklete Karampane „dete Stojanče“

Jadikovka Nika od Tronbuna

Cipelar sam s malo plate,
Širok, crven, visok nisam,
Vince pijem sve na rate,
Pa sad reći družu, ko sam?
I još ne znaš? — Ronim dobro,
Bolje nego Zvonko tanki
Kome pratnja treba, pobro,
Da u krevet legne laki.
Ni mog imenjaka — vraga
Ne bojim se u tom raju,
Niti od štampara Draga
Koj' mi muči dušu mladu.
Još me ne znaš? — Staro, mlado
Pozna Nika od Tronbuna,
Koji kad može tako rado
Štipne ćufu kod kanjuna.
Jao! — tako jedne noći
Slugu gazde tek pogladih,
Kad ti moja žena skoči
Iznenada, i ja odmaglih.
Potrčao sam, žedan, gladan,
Do pašanca, tu u „Sportu“,
On navalio: — Što je jađan?
A ja drhćuć kazah zgodu.
Da otresem teške brige,
Od jađa sam vino pio,
Pjevao sam „Razbojnik“
I Igorov kozak bio.
Al' što mogu, dragi družu,
S jedne strane gazda češe,
A s druge me žena struže,
A u „Sportu“ Drago kreše.
Promislih se dublje malo
Te odlučih krajju doći,
Pa barem me glave stalo,
U manastir jađan poći;
Oprostiti se sa tronbunom
I obući svetu halju,
Opasati se sa kordunom,
Križ o vratu i medalju;
A na lijepu moju glavu
Staviti kukuc i tad poč

U ćeliju, tiskanu bravu,
Kleknut, molit dan i noć.
Kad se „uđat“ ja ne mogu,
Očenaše, sa krunice
Brojiti ću dragom Bogu
Da mu jednom vidim lice.
A kad prodju ljeta dva,
I novicijat kada svršim,
Boka će me slaviti sva,
Jer ću misu tad da služim.
A kad prodju ljeta mnoga
Naći će te tad fra Nika,
Bijele brade, usred „Sporta“,
Kako grli poreznika...
Obojica suze liju,
Dok svanula nije zora;
Zemljotrese žarke piju
I spominju profesora...

Opaska Uredništva: Vrlo žalimo,
što zbog tehničkih poteškoća nije u
ovom broju mogla biti uvrštena, ovim
stihovima odgovarajuća karikatura fra
Nika od Tronbuna, ali će ista izići u
idućoj „Karampani“.

Radio sotto umbrella

Jutro! Zrake sunčane lopte
prolaze vazduhom i daju život...
Ona na prozoru, sjajna ko sunce
promatra svojim divnim očima,
lijepog crnoimjanjastog Fritza, na ponti.
Muž joj naviga po lungo korsu...
A lijepu ženu drži u „morsu“.
Al' osim njega, još je i Pave,
Koja neda Zeli malo zabave...
Ona tad' jađna iskoristi zgodu,
Kad muža joj nema, jer je na brodu.
A Pavi nadje malu ispričicu,
Te željno strasno pchrli Fritzu...
Sinoć sa bala podjoše kući,
Da jedno drugo do boli muči.
A sutra su skupa dočarali milu
Davno žudjenu „žeosku idilu!“

ti sada carinarnicu, magazine, hotel
izviše kafane „Dojmi“, u Škaljare ku-
ću za Berzu rada i još toliko toga da
se ni sjetiti ne mogu. Ja sam ga slu-
šala a suze su mi tekle kao potok od
zadovoljstva i sreće, koje je u ovo
kratko vrijeme usrećilo Kotor. Govorim
ja šjor Pavu: oprostite mi ali ne
mogu više slušati nego idem da vidim
sve to što se napravilo. A on mi go-
vori: nemoj sada jer šjor Toni ima
posla, pa nema kad da otvara škafe-
tine. Ja ga gledam, što govori. Kakve
škafetine, šjor Pavo? Pa zbogom on
sve to čuva pod ključ, jer bi mu se
mogli izgubiti ti nacrti. Muko moja.
Čula sam nekakvi kolap isto kao on-
da kad me je Bepo Spahjola poprav-
ljao pa me mlatio sa onim velikim če-
kićem. Gleda me šjor Pavo i pita što
mi je? A to ste Vi još ostali na planovi!

Kuku meni! A ja sam mislila da je
to već gotovo. E, govori šjor Pavo.
Što ti misliš da je to tako lako. Kad
bi ti samo vidjela koliko je predloga
napisao gospodar Predrag, gospodar, Ignjo
gospodar Sigizimundo i svi oni drugi, on-
da bi tek vjerovala koliko smo muke
imali samo sa tim planovima, a ostali
sino i bez ašešora. Svi davaju ostavke.
A oni što ga zovu Musolini neda ni-
šta učiniti, u sve je kontra. Počelo
mi je bito zlo, a imala sam poč' kroz
građ da sve vidim i obidjem, ali ovako
nemogu, pozdravim se sa šjor Pavom
i podjem natrag na svoje mjesto, kroz
onu ulicu od Puhalovića, vidila sam
Tona sa velikim truhom, zadovoljan
posli idu dobro a i konkurent je tu,
Gjura svega šjodog puste brige, čula
sam Depopa kako pjeva kandeje idu,
u „Glas Boke“ dva čorava i jednog

cotava, Gjidja kako razgovara sa Špi-
rom koji je kao uvijek sa garofulom
zakićen, u Zadrugu Niko zadijeva Lola,
stari Suća, Badža i Ilić kibiciju karte,
Mato mali igra sa Krstom, a Ivo sa
doktorom pa se Ivo ljuti što Mato
ruski govori sa Krstom, na stolu Niko
sa lenton čita foj, a rusi u kantunu
piju kafu i fumaju, bilo je puno dima
od duvana pa nisam mogla više stati
pošla sam na pijacu vidim Makina i
one barbiere kako se smiju, imbro-
kali su nekakvu munidu na pijacu
pa kako je ko vidi hoće da je digne
ali nemože, pa se ovi fatabuti smiju,
pošla sam za nepoč'u napas. Danas
sam umorna i infotana, pa nemogu
vam učiniti više vizita, ali dovidjenja
na zadnji dan karnevala. Stojte mi
dobro lijepi moji i neka vam je na-
zdravlje Tripundan, adio.

Dobrota vam ima, jednoga žandara,
Imenom se zove naša „šjora Mara“.
Prezime njeno slično je jednom jelu,
Za koje nije potrebno gamelu.

Neznamo kako se osjeća ona djevojka s kantule, poslije odlaska onog mladog profesura. Mislimo ne baš dobro... jer kad pasu oni famozni paraput iza Plagenata, tako se jedna promjeni u licu, da čovjeka čini kompasijun viditi je. Možda je „On“ pot-sjeća na one „sentade“. Možda... Ali neka se tješi jer joj je kantulu ostavio.

Пионери Пераста

I
Старетинар мене зову,
Због намере лепе.
По модерном то је кову,
Да ми се освете.

II
После много рада,
Довео сам све у реду;
Али зато, имао сам јада,
И препонску греду.

III
Што се није дало миллом,
Такви су Вам наши људи,
Провео сам; али силом,
Због њихове круте худи.

IV
Није само доста,
Што ми моји ометаху грађу
Него још ми туђин оста —
Граховљанин, за велику свађу.

V
Завидника у мом раду
Имам посве много
Али нека знаду
Да их пазим строго.

VI
Није мени мука
Написати жалбу, тужбу строго
Не боле ме ни још рука
Ма да сам их послао много.

VII
Па кад сам се чуо и раније
Било злом ил' добром
Нек ме „Карампана“, да Вам је милије
Лепо сѐти овом згодом.

Razne vijesti

PRČANJ. Ovje se osnovala. Lojolina škola. Prvo predavanje su održali njeni osnivači Lipanjević i Istanbulović sa temom: „sa svakim lijepo, a s nikim iskreno“.

— Da znam da će se povratiti zlatno radikalno doba, vjerujte mi braćo ja bih se lako i mirne duše znao opreojelit, a ovako... Predragović

— Što mi je pri duši teško, kad o Pogorelcima moram da pišem.

Lider novinara

Firer: „Čuješ li lične Niko, ličeba da osnujemo naše glasilo i da niko-ga ne štedimo, jer da ti pravo kažem, tvoje rezervisano držanje prema jednom dijelu, čini mi se sumnjivo“.

Niko mali: „Smela me Fireru ona blažena večera Drobnojaku u Beogradu. Kada se stanete ljubiti, mene ćete zaboraviti“.

— U kavani Dojmi poslije 12 sati. Vjerni sekretar Ivo, još vjernijem sekretaru Niku malome:

„Ajde Niko, kumim te Bogom spavati, da mogu i ja počiniti“.

— Da sam znao da se neće ništa zamutiti u ovom blaženom svijetu, dok ja ne predjem pedesetu, ne bih se bio zavjetovao da ću pozdravljati li-vom rukom. Lipanjević

— Tekst zakletve bivšeg agitacionog odbora palate Grgurina za buduće izbore:

„Zaklinjem se svemogućim Bogom, da ću kao član agitacionog odbora za iduće izbore premučati sve što budem čuo i vidio i da neću nikome ništa dojavljivati, pa to bilo i Niku malome. Tako mi Bog pomogao! Amin!
U Kotoru... 1937

Potpis

Primljene knjige na ogled

Uredništvo Karampane primilo je na ogled sljedeće knjige:

- 1) Milo Jovović i Miko M.: O dvoboju
- 2) Mutikaša N.: O Ficunizmu,
- 3) Simo Franović: O strpljivosti,
- 4) Gracija: O vlasuljarsvu
- 5) Rajka Kate: O poljubcima
- 6) Ladica: O zaštiti domaće industrije radi uspješnijeg punjenja blagajne,
- 7) Pero Kruljo: O povlasticama strane industrije, pa i „Batine“ radi uspješnije konkurencije,
- 8) Lipo M.: O stalozenosti,
- 9) M. Milošev: O pomorstvu i ribarstvu u Boki.
- 10) Čuković N.: O trežvenosti,
- 11) Međlerović i Marko: O zajmovima
- 12) Božo: O ondulaciji,
- 13) Stojan: O vezu,
- 14) Mirko br. 2: O mirkovštini,
- 15) Urednik: O klerikalizmu,
- 16) Rodolfo: O stoprocentu,
- 17) Firer: O plavim košuljama i taktičnom uzroku u odlučnom času sa bojišta, — i prelaza u neprijateljski tabor!?
- 18) Laza: O radu Bokelja,
- 19) Julka: O govorništvu,
- 20) Mesarović: O potrebi rada u raznim udruženjima,
- 21) Tunguzović i Bora M.: O sv. Savi,
- 22) Oblačina: O slikarstvu,

23) Ignjatijević: O pogorelstvu,

24) Milenka Kovač: O vjernosti,

25) Predragović: O političkoj postojanosti i o „ženidbi“,

26) Maestro Miloš: O potrebi izgradnje puteva kroz Grbalj, te uspostave jedne žičane željeznice Koto Vranović.

Brzozavi

Kotor, januara

Medjunarodnom Birou rada Ženeva

Ovdje rješena kriza nezaposlosti Radovi na gradnjama Gimnazije, Carinarnice, Radničkog skloništa, Javnih skladišta itd. morali su da budu obustavljeni na kratko vrijeme, dok se ne prikupi nova radna snaga, jer je mjesta sva uposlena. Općina

Budva, januara

Udruženju umjetnika, Beograd

Ovdje zaključeno da se diže novi spomenik. Čim se počnu kupiti prilozima, obratit ćemo vam se za izradu. Isplata garantirana. Odbor

Beograd, januara

„Glasu Boke“, Kotor

Pošaljite nam sto brojeva „Glasa Boke“ sa člankom „Neumoljivi imperativ“. Naši članovi silno se interesiraju za članak, kao za najbolje sredstvo za premještaje.

Ženidbeni oglas

Mladić, zdrav, feš, crven kao ružica, visoke naobrazbe (u Engleskoj studirao), poznavalac istoka, režiser svih kotorskih društava, pisac i predlagac mnogih putestestvija i planova (kao gradnja lovcenskih jezera i regulacija Kotora) i još neopredijeljeni političar, želi poznanstvo, sa gospodjicom, ženidbe radi, isto tako visokih kvalifikacija, koja bi ga pratila i na naučna putovanja po selima, naročito u svoj Grbalj. Ponude sa fotografijom slati na uredništvo Karampane. Diskrecija zajamčena.

Oglas

Društvo „Vampira“ ovim obavješćuje zainteresovane, da više ne prima nikoga u članstvo, izuzevši Kačice i to na intervenciju feš Nikolice.

Zaključujući redakciju, pozdramo sve, kome naudi, nek se prošeta do našeg „Športa“ gostione šjor Vicka i šjore Marice, tamo će naći dobre tripice, zelja kaštradine, razne pečenke i dobre dalmatinske kaplje, ako koga ugrize za uho naćice i sobicu dok mu izvjetri — kao neko? —